

[Klaus Hækkerup]

Når hr. Poul Nødgaard argumenterer vedrørende væksten, vil jeg sige, at de ændringer, der er, netop bevirker, at det kan betale sig for enhver kommune i hovedstadsområdet at gøre en indsats for at skabe nye arbejdspladser, ny produktion, ny beskæftigelse. Hvorfor? Jo, for selv om de folk, der bliver ansat, og som tjener pengene, bor i den anden kommune – og det gør de jo stort set i hovedstadsområdet – vil den kommune, der skaber arbejdspladserne, alligevel få en meget stor andel af de nye indtægter, der skabes; det er det, Socialdemokratiets ændringsforslag sigter mod.

Formanden:

Jeg må bede om så megen ro i salen, at det i hvert fald er muligt ved ordførerbordet at høre, hvad der bliver sagt fra talerstolen. Jeg ved godt, der foregår væsentlige politiske forhandlinger i disse dage, men de behøver ikke at foregå her i salen under mødet.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg tænkte nok, at jeg skulle høre udtrykket »fattige og rige kommuner«. Hvad er det dog for en gang sludder? Hvorfor er de fattige kommuner fattige? Det er de, fordi de i mange tilfælde har haft et overforbrug, og det kan ikke være rigtigt, at de kommuner, som ved initiativ og virkelyst skaber noget, skal aflevere så stor en del til de kommuner, der måske, hvis jeg må sige det, er lidt ødsle i det.

For det er jo også det, der er tale om: at der er kommuner i hovedstadsområdet, som har haft for store udgifter til skolevæsen og en lang række andre ting, og som ikke har indrettet deres hverdag efter de midler, der var til stede. De kan nu bare læne sig tilbage i stolen, for hr. Klaus Hækkerups parti, Socialdemokratiet, sørger for, at vækstkommunerne afleverer til de kommuner, der bare stadig væk bruger løs. Det er en frygtelig politik!

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det er fuldkommen ude i skoven, når hr. Poul Nødgaard taler om, at dette gavner kommuner, der i forvejen er ødsle med de midler, de har til deres rådighed. Alle kommuner, også i hovedstadsområdet, har i tillid til den aftale,

Kommunernes Landsforening indgik med regeringen den 11. juni sidste år, indrettet sig på over en 3-årig periode at sætte tæring efter næring. Det, hr. Poul Nødgaard ønsker, er fuldkommen at rive grundlaget væk for den langsigtede politik, disse kommuner har planlagt, og som gør, at man kan tage hensyn til medarbejderne, man kan tage hensyn til brugerne; man hælder ikke nogen ud, så de lige pludselig står på gaden. Det, Fremskridtspartiet taler for, er en dybt, dybt uansvarlig økonomisk politik i relation til kommunerne.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg kan næsten sige – hvis man kan bruge det udtryk fra talerstolen – do. do. For hvad er uansvarlighed? Det er jo præcis det, Socialdemokratiet etablerer her i Folketinget.

Men jeg vil gerne lige sige til hr. Klaus Hækkerup vedrørende 11. juni-aftalen, som indenrigsministeren på udmærket vis indgik med kommunerne, at det blev ligesom antydet her fra Folketingets talerstol, at den lov, vi i dag skal vedtage, har betydet, at vi har grebet ind i 11. juni-aftalen. Det er direkte usandt. Se vores betænkningensbidrag! Der har vi dokumenteret, at der overhovedet ikke er tale om – set under ét – at gå ind i 11. juni-aftalen.

Jeg synes, at når hr. Klaus Hækkerup fremsætter en sådan påstand, må det kræve en dokumentation. Ellers er det reelt at holde Folketinget for nar.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg kan desværre ikke imødekomme hr. Poul Nødgaards ønske. Det er helt klart, at der er kommuner, der har indrettet deres økonomi i tillid til 11. juni-aftalen og til, at det er en 3-årig aftale, og deres planlægningsgrundlag er klart fjernet.

Men hr. Poul Nødgaard taler om ansvarlighed og uansvarlighed og om uansvarlige kommuner. Hvordan måler man egentlig ansvarlighed og uansvarlighed på dette område? Det gør man ved at se, om kommunerne virkelig er i stand til at sætte tæring efter næring, om de er i stand til at sikre, at der er balance mellem indtægter og udgifter.